

குதாங். பிறகு, துங்கவள நாட்டிலிருந்து, பங்காளிகள் வந்து வந்த கீட்டு, பூமி, திரவியம், எல்லாம் அபகரித்துக் கொண்டு, என்னையும் கூட்டிச் சென்று எடுக்கவேண்டிய கையாட்டார்கள். அங்கு, ந.வருஷம் தந்தி வாங்கி அங்கு விவறுத்து, பின் பறப்பட்டு வந்து, உங்கள் நாட்டில், ~~வந்து~~ 20 வருஷமாக இருந்தேன். அப்போது, எம் பெருமாள் திருமயால் உன்வரலாறு தெரிந்து, உன்னை திருமணம் செய்து வைக்கார்; அதைப்பால் அந்தி 20 வருஷமாக, பங்காளிகள் நம் பூமியை உட்குது. அங்குக்கு தப்பம் கட்டி வரு தீண்டார்கள்; அப்போது நம் மூக்கு பூமி இருக்குமா?

திருமறை. 'நாகர/கொடுக்கப்பட்ட தீண்டாமை?'

குதாங். 'பெண்ணை/ஆடு, குக்கர் கூட்டியாது.'

திருமறை. பரட்டு

"உங்களை சிறையே போட அங்கு சிறையே போட என் சிவியில் பிரமன் எடுத்தானே ஜலோ எடுத்தானே கண்டு சிறையே போட்டால் அங்கு போட்டால் பரங்குமன் கொண்டு சிறை. கொண்டு சிறையே போட்டாலே அங்கு போட்டாலே. தன்னியை கொண்டு அங்கு அங்கு கொண்டு காங்குரி வாடுவானே அங்கு வாடுவானே. மங்கையே கொண்டு அங்கு அங்கு கொண்டு. மலர் தனியா வாடுவானே அங்கு வாடுவானே."

அங்கு அப்படி அங்குக்கும் போது அரண்மனையில் அங்கு தேவகினை கூப்பிட்டு நியோய் சிரமனை அங்கு தீராளா, போய் விட்டாளா, பார் தீதுவா அன்றார். தேவகன் சென்று பரங்கு...

சேஷன்: 'அரசே! அருவரும், பிள்ளையார் தேரவியில், அருக்கிரோர்கள்.'

அரசர் சரிவென்று, தாமரைக்குடீர் வரிசை வரட்டு மாடு, குருட்டு மாடு, காது அந்து யோன உறு பரிநீண்டை, மொச்சைக்குரண யில் சூதல் குரண, தம்பு அரிசியில் காந்திரை, வண்ணக்கடன், பெரும்புத்தடன், துண்ணீர்க்கடன் எல்லாம் தேர்கீது. 'அடே சேவகர! இவை திளையுடையோடு போய், பிள்ளையார் தேரவியில் தாமரையிடம் கொடுக்கீது வரட்டுங்கள்' என்றார். சேவகர் எடுக்கீது சென்று, தாமரை யிடம் கொடுக்கீது விட்டு வந்தாரர்கள்.

சேஷன்: 'மண்ணே! இவை எல்லாம் என்ன?'

தாமரை: 'நாதர்! இதுதான், நம்ம ஓடுகீர் வரிசை? குன்றுடை யாசாதி சென்று தாமரன்களை பார்த்தீர்கள். 'மண்ணே! இது என்ன?'

தாமரை: 'நாதர்! அதுதான், நாம் அந்தி நடை யில் தீண்டாமல் அருக்கினை அரிசெழு வள்ளம். வரடுகீர் என்று, வரடு அரிசெழு வள்ளம், அந்தி சண்டாளன் கொடுக்கீது அருக்கிரோன். நாதர்! தங்களுடைய, இலம் என்ன?'

சேஷன்: 'மண்ணே! காரணவம்ஷம், வரடுகீங்கர வரட்டு அக்க வண்டர்கள்.'

தாமரை: 'நாதர்! தாங்கள், வரடு அரிசெயை, கையில்கொடுக்கீது என்று, வரடு அரிசெயையும், தீனை அரிசெயையும், எடுக்கீது பிள்ளையார் தேரவியில் இன் வாரி அழைக்கீது விட்டாள். யிடுகு, மய்யசிரமரன்களை எடுக்கீது, கடை யில்

யோட்டு சிவபில் வைத்து 'நாகா/முடிப்படுங்கள், நம்
 நாட்டுக்கு யோகலாம்' என்று முடிப்பட்டார்கள்.
 பாட்டு,

"வாளவந்தி நாடு விட்டு நாடு விட்டு
 ரியானினிவள நாடுவாரநார் நாடு வாரநார்
 காடான காடுவிட்டு காடு விட்டு.

— தட்டியாள்ளி தேயிலைவிட்டார் தேயிலைவிட்டார்
 தேயிலைவளநுதிதிராடு வளந் துதிதிராடு
 தேயிலை வள தேயிலைவிட்டார் தேயிலை விட்டார்
 சாமியும் சூன்ருட்க்கேர சூன்ருட்க்கோ
 பத்தினியும் பின் துட்டர்ந்திள்ளி பின் துட்டர்ந்திள்ளி"

உத்தி உடுவம், உத்தியான ஓடுநம், வேதாது
 ரிவய்யல், ரிவந் திரி ரிசு காணல்,
 மேலி முகித்து, வேர்வை சிதறுது. அடுவலம்
 காணலில் நடந் து வரும் யோது.

பாட்டு

சுடரை "நாகா கனங்காஷு சூலிநண்கம்
 ரினகி கட்டு விட்டு யோடு துங்கேர
 சூளங்காஷு சூலிநண்கம்
 ரினகி தேசுவிட்டு யோடு துங்கேர
 நல்லிண்ணி சூக சூங்கேர. நாகா
 ரினகி நாவுணர்ந்து யோடு துங்கேர
 பச்சைக்கண்ணி சூக சூங்கேர
 ரினகி பல்லுணர்ந்து யோடு துங்கேர"

'நாகா/ரினகி தூதத்துக்கு ஓடுகை, துண்ணி
 வேண்டு' என்று ஓடு சூலமரத்திடியில் கைவை
 சிறுக்கி வைத்து விட்டு, நாகா/நான் | 6 வருஷமா
 க ரிவய்யல் சூதம் காணுது ந்து தூல், நடக்க சூடிய
 வில்ல' என்று சூலமரத்திடியில் தூமரை படுத்திள்ளி
 சூதம். 'பெண்ணோநான் யோடு, துண்ணி ரிதாண்டு வடுகி லோன்'
 என்று முடிப்பட்டார்.

அவர்கள் தானகத்தில் அப்படி இருக்கும் போது
வாளவந்தி நாட்டில், அரகர், இன்னுடைய
தலண்டம், திரைமரையும் ரிசுன்றின்.

அரகர்: 'அது சேவகா/திரைமரையான், அந்நம்ம நாட்டுக்
குவரமல் அருக்க வேண்டி, சங்குவடத்தில்
மதுக்கார இவ்வடி, அது அன் வேலியோ
ட்டு அடைத்து விடுங்கள், சண்டான் அன்
நம் நாட்டுக் குவரமல் அருக்கட்டம்.'
அரகர் தட்டியப்படி சேவகர் வேலியடைத்து
தாரர்கள்: (அப்படி அருக்கட்டம் போது)

தானகத்தில் துண்ணீருக்கு ரிசுன்ற இன்னுடைய
யா சாமி, திரைமரக்கு துண்ணீர் ரிசுன்ற
வந்து ரிசுன்றார். திரைமரை துண்ணீரை
வாங்கி அதை கருவி திரைத்துக்கு துண்
ணீர் சாப்பிடப்பின் அருந்து. 'நாசா/நம்ம
நாடு, அன்னும் அவ்வளவு திரைமபோ
க வேண்டி?'

கு.சா. 'பெண்ணை/அன், பக்கத்தில் தான் அருக்
திரை திரை ரிசுன்ற திரை திரை திரை
ரிசுன்ற திரை ரிசுன்றின்.

கு.சா. 'பெண்ணை/அ கோ ரிசுன்ற திரை/அ திரை,
மண்ணை திரை திரை திரை ரிசுன்ற திரை
கோவின், அ திரை நம்ம நாடு.'

பாட்டு
அப்படியே நல்ல ரிசுன்ற
அன் அன் மட வேலு திரை
மண்ணை ரிசுன்ற திரை மண்
மடு ரிசுன்ற நாடு வந்தார்.)

வகுை,

“மண்ணுபதிர் ந்திம துக்கிறை ரெசல்வாத்திரள்
எல்ல பதிர்ந்திரெசுநாடும் தீர்க்குவள்.
கொண் லெய் டி சல்ஷு வெய் டி தீர்க்கு
கிருத்திள்ள ரெசல்வாத்திரா'கேரவிஷுக்கு, அரு
மும் வந்து தேசர் ந்திரா'கீர். வந்து கோவிசு
பார்க்கும் போது, வாசல் எல்லாங் குய்யநின்று
ந்து, பாதுகைந்து தீ - ந்து. தாமரை, விளக்கு
மாற்றை ரெசுத்தி, நன்றி சித்தி ரெசுத்திரள்.

குசும். ரெண்ணு/அன்று திங்கன் திசுமை, நல்லநாள், ரெசல்
வாத்திரா'கீர் துஜை ரெசுய்யவேண்டு'மென்று -
காசு க்கிறைக்கு, அருவரும் ரெசுன்று குனித்து
வந்து, சம்பு சாரிசு தாள்மடி போட்டு சாசு
வைத்திரா'கீர். பின்மு அருவரும் ரெசல்வாத்திரா'கீர்
மேயாய் பார்க்குது,
பாட்டு,

“சாட்டம் பணியுநாடு

சாத்திரா'கீர் சாசுமைய ரெசுய்யுநாடு
பாசும் பணியுநாடு சாங்கு
பணிவிடைகள் ரெசுய்யுநாடு.”

ரெசல்வா/
வகுை.

சாம்பா/சுரணமென்று பேர்களுக்கு வரணமெ
ருநாநுமில்ல!
வாழ் வரய் வளர்ந்தி குய்யாய் மண்டபத்தி
ரெசுய்யு குய்யாய்!
பின்னம்மதும் ரெசுவரய் ரெசுமராய் போல்
அருய்யாய்!
அின்னும்மதும் ரெசுவரய் ரெசுமராய் போல்
அருய்யாய்!

ரெசல்வா 'சாம்பா/நீயார்?'

குசும் 'திரவே/நாள் திரான் குன்னுடை யா திவண்டன்.'

சிவன்: 'சிவன்/நீயேயும் உன் வகுஷம் அந்தி து அம்வளவு
நாளாக எங்கு இருந்தாய்?'

சுசா: 'தீயவன்/நீயேயும், பங்காளி வீட்டில் ராஜமை மேல்கி
து, காலம் கழித்து வந்தேன், பிறகு அடிப்பட்டு வந்த
வளநாட்டை விட்டு, வளவந்தி நாடு போய் தாய்-
மாமன் வீட்டில், உன் வகுஷம் காலம் கழித்து வரும்
காலத்தில், மாயவர் வந்து, என்^{மாமன்} மனை
யை, மணம் செய்து வைத்தார். அது வரை
~~எனக்கு~~ மாமன் வீடு என்று எனக்கு தெரியாது!'

சிவன்: 'சரி! அதுதான், உன் மனைவியா?'

சுசா: 'ஆம், தீயவன்/
தீயமை, சிவன் அத்தனை யாரும் பணிந்துள்ளார்.

சிவன்: 'மங்களம், உண்டாகட்டும்! இன்னுடைய வாக்கியங்கள்/
உன்கீதம் பன், காலமான பிறகு, அந்த உன் வகுஷமாக
எனக்கு பூஜை விஷம், அன்று எனக்கு பூஜை சிவன்.'
இன்னுடைய வாக்கியங்கள், அப்படி தீயவன், சிவன்
x தீயவனுக்கு பதினாட்டு அலங்காரம் சிவன் து
தேய் தாய் மகம், அது படைத்து பூஜை அளம் பி
த்தார்.

பாட்டு

“கிண்கிணென்று மணி அடிப்பார்
கிண்கிணென்று சிவன் மகிழ்ந்து கிண்கிணென்று
பாலாஸ் அடிக்கும் தேவன் அடிக்கும்
பன்னீர் அடிக்கும் விமல்து அடிக்கும்
பாங்குடன் நடக்கிறார்?”

அது பூஜை, அது பூஜை, உணர்ந்த பூஜை யும் சரி
யாக செய்து விட்டு, இன்னுடைய வாசல் அத்தனை
க்காரம் சிவனார். சிவன் அத்தனை க்கு அன்பம்
கிண்கிணென்று, அது தீயவன் மகிழ்ந்து,

சுரமனம் குளிர்ந்து சந்திரா சமடை ந்து.

சாய்பா, குன்னுடைய கக்கலண்டா/அந்தி, சிவருஷ
த்திற் குமின், அன்று கான் என்மனம் குளிர்ந்து
அன்று குதல், எனக்கு இன்று காலமுதலாயும்
சரியாக நடத்துக.

குசலம். (சரிதிராயே/சாய்பா யே ரிசல்கிறேன்.)

பாட்டு,
"சாய்பா யே நல்லரிதன்று சான்முடனே நடத்துகிற
அந்தி யாழகாரம் நடக்குதுயார் A. யார் க்கு
கிளிமாதம் இன்றுமையேயும்.
யானினிவள நாட்டில் வடுஷ மொரு கல்மாரி."

குன்னுடைய சாமி, யானினிவள நாடு வந்தது
சன்று மையே ரிசல்கு, ரிவள்ளம் ரெடுக் ரெடுக்
ஷையது. சன்று அந்திரன் குவி கிறைய வன்
யோய மறையு, அந்திரன் குவி சூரியன் கிளம்
யவுடன், தங்க வள நாட்டில் விருந்து பங்குள்ள
கக்கலண்டர்கள் சாயிரம் யேடும், ரெடு
யுக் ரெடுகாண்டு யானினிவள நாடு, சாயிரம்
நிலத்துக்கு வந்தார்கள்.

அந்தி யார் துது காரமரை, 'நிரதிராயே/சாயிராயே
கும் ரெடுகள், ரெடு யோ கிறுது சாயிர்'

குசலம். 'யெண்டேன்/நான், உனக்கு முன் ரெடுகாண்ட யோல்,
நம் பங்குள்ள கக்கலண்டர்கள், முயிசைய சாயிரக்
காரர்கள் என்று ரெடுகாண்டேன் சல்லவா
சாயிரர்கள் சூான் உடைய க்க ரெடுகாண்ட
கள்.'

பாட்டு,
"கண்டு சிறை நிரதிராயே மொடாமல்
ரெடுகாண்ட சிறை மாய வர்மேயட்டாரே.
உங்களை யே சிறையே மொட அின் சிறையே மொட
ரெடுகாண்ட யில் மிரமன் ரெடுகாண்டேன்."

உதனம்.

"கன்னியகுமாரி கார்த்திரேயி கோருகின்
மங்கையகுமாரி கார்த்திரேயி மலர் திரியாவாடுகின்"

நாதா/அய்யேர் பட்டம் பூமிகளை, மங்காளிகளுக்கு
குத்துதும் ரிசய்து விட்டு, அங்க நாட்டில் வந்து
வயிற்று கோத்துக் குருநீராசிரமி?

கு.சு.ஷ. அய்யெண்ணை/இன்னிடம், அத்தினை திரும்ப
ரிசால் வந்து, நான் குருநீரையால் அருக்கும்
யோசனை அய்கரித்துக் கொண்டுள்ளீர்கள் என்று
சரிவர, எனக்கு சாதும் யோசனை யதிகாதிது.
கன்னியகுமாரி, கன்னியங்கல விமலகுத்து
நகர குருநீரின் வாழ்த்து, அன்னம் படைத்து,
அவ்வின் மால் சாய்விட்டு, திரும்புலம் போட்டு.
அய்யெண்ணை/அருநான் ஒரு பக்கம் ரிசன்று
வருகிறேன்' என்று, ரிசாந்தாடை கம்மளி
யை கோளில் யோசனை ரிசாந்திகைய
கவைய அருத்துக் கொண்டு புறம் பட்டம்
பாட்டு

"யொன்னிவள நாடு விட்டு நாடு விட்டு
கோழகுத்து சம் கோழகுத்து யல்லோ
மேடு கண்டா விமல்லநடை விமல்லநடை
பள்ளங்கண்டா யருத்து நடை வருகின்றே"

கோழகுத்து சம் வந்து, அரண்மனைக்கு
ரிசன்று அரகரைக்கண்டு-

பாட்டு

"அட்டம் பணியுண்டே.
அரகருக்கு அளபமை ரிசய்யுண்டே
பாத்தும் பணியுண்டே நாளையக்கு
பணிவிடைகள் ரிசய்யுண்டே."

அரகர்/அய்யா/அரண்மனையே போகலுக்கு, வரண
விமாடு நாளுமில்லை!-

~~அரசர்~~ அய்யா/நீயார்?

குதாமி. (அரசே/நான்கூன், ரியான்னிவளநாடு, கோளத்தூர் க்
தவுண்டர் மகன், குன்னுடை யாக்க தவுண்டன்.)

அரசர். 'குன்னுடை யாக்க தவுண்டர்/உருவகுஷத்திற் குமுன்,
பங்காளியுடன் ரிசுன்றுய், சிவ்வளவு நாளாக
எங்கு இருந்தாய்? ரிசுளக்கியமாய் இருந்தாய்'

குதாமி. (அரசே/பங்காளியுடன் ரிசுன்று, உருவகுஷ
மாத எ.ருமை மேய்கீது கக்கிவாங்கி குடி
கீது காவம் தந்தீகேன், உருவகுஷமாதகிசு
மபும் சிசுமகிதைக்காமல், புறப்பட்டுவாள
வந்திநாடு யோய், அரசரிடம் செர்ந்து, உரு
வகுஷமாதகி இருந்துவந்தீகேன், திப்படிபி
ருக்குமேயோது. உருவகுஷம் குடிந்திது
மாயவர் வந்து, நான் இருப்பதுதான் மாமன்
விட்டு என்னும், மாமன் மகன் குரமகையைய
எனக்கு கல்யாணம் ரிசுங்கு, குந்நு என், நாடு
க்கு அனுப்பிவைக்கூர்; நான்வந்துகூன்
நென்று ரிசுல்லாக்கூர் ஓக்கு மூலகு ரிசுய்
கேன்; அரசே/குந்நு நான் வந்திதும்,
ரியான்னிவள நாட்டில் நல்லமகை பெய்துது,
அன்று காலை யில் குங்கவள நாட்டி இருந்து
பங்காளி தவுண்டர்கள், அயிரம் இருக்கா
டுகியும் பூட்டி ஆட்டிவந்தார்கள், அகை
என்மின விமார்த்து. நாகூர்/அந்தூர்மாடு
கள் எங்கு போகிறது என்று கேட்டான்.
நான், ரிபண்ணை/நம் பூய் அயிரமாநிலகை
உருவகுஷம் பங்காளிகள் ஆட்டி போகிறார்
கள் என்றேன். நாகூர்/சிவ்வளவு பூய்யையும்
பங்காளிக்கு சூத்தும் ரிசுங்கு விட்டேடு

நாதா/உண்பாரை பார்த்துக் கலாம்,
உண்பாரை பார்த்துக் குடியமா? என்று இன்ன
சுண்டைப் பிடித்துள்ளான். நான் அவரிடம் சென்றால்
லாமல் துங்கின பார்த்து ^{பேசலா} ~~மென்று~~ வந்தேன்

அரசர் சீரி நல்லது, அடையாரி விஸ்வ சேவகர்/உடனே,
துங்க வளநாடு சென்று, அது பிரம் கவுண்டர்
கிளையும் கூட்டிக் கொண்டு வா.

சேவகர்: 'நல்லது, அரசே!'

பாட்டு,

"அப்படி வே நல்லதென்று சேவகர்
அன்புடனே நடந்தார்கள்
சோழசேகரம் விட்டு மல்லோ
துங்க வளநாடு வாழ்நர்கள் சேவகரும்"

உத்தர இரவம், மத்தியான நேரம் சேவகர்
துங்க வளநாடு, சிள்ளையார் கோவில் வந்து
சேர்ந்தார்கள். அப்போது, அது பிரம் கவு
ண்டர்தனும், இரை அவித்து விட்டு
விட்டுக் கொள்பாட்டுக்கு வந்தார்கள்,
வடும்போது, சிள்ளையார் கோவிலில் சேவக
ர்கள் நெய்யை பார்த்து 'இன்ன, சமாச்சரம்?'
என்று கேட்டார்கள்.

சேவகர்: 'கவுண்டர்தனே/அரசர், துங்க வளநாடு பிரம் கவுண்டர்
கிளையும், சீக்கிரம் கூட்டி வரச்செய்து கொண்டு?
கவுண்டர்தன் சீரி என்று, விட்டுக் கொள்பாட்டு
பிட்டு விட்டு, சோழசேகரம் புறப்பட்டார்கள்
பாட்டு,

"துங்க வளநாடு விட்டு நாடுவிட்டு
சோழசேகரம் வடுகநூரை கவுண்டர்தனும்
ஆட்டம் பெருநடைவா பெருநடைவா
ஆடு விரைவாய் வடுகநூரை கவுண்டர்தனும்
வேகாது விவ்யஸினை விவ்யஸினை
விட்டுத் திரிந்துகொண்ட வினை வடுகநூரை!"

அரசினர் தயவுண்டீர்களும், சேரவேண்டுக வந்த
அரசினர் தயவுண்டீர்கள்.

அட்டம் ^{ணி}புணர்ந்து அரசியமை ரிசுய்கார்
பாகிம் ^{ணி}புணர்ந்து பணிவிடைகள் ரிசுய்கார்.

அரசர்: 'அப்படி/மங்கைம், உண்டாக உட்கொடுக்கிற அரசினர்
பேரும் வந்தது விட்டீர்களா?'

கவுண்டி: 'அரசினர்/வெல்லோரும், வந்தது விட்டீர்களா.'

அரசர்- 'இன்னுடைய ரிசுய்காரை சட்டம் காட்டி. அங்கு
நின்று பவன், யார் என்று ரிசுய்காரியுமா?'

கவுண்டி: 'அது யாரோ, அங்களுக்கு ரிசுய்காரியை அரசினர்/

அரசர்: 'சரி/நான் ரிசுய்காரை கேள், அங்கு நின்று பவன்
நிங்கள், சி.வருஷத்திற்கு இன், கூட்டிச்
ரிசுய்காரியை யானை வளநாடு, கோளத்தூக்கிய
ண்டீர்களும், இன்னுடைய ரிசுய்காரை யானை
பங்காளித் தயவுண்டீர்கள், இன்னுடைய சூழ்
யை யார்துது, அவர்களுக்குள் அண்ணாதிவ
னை யார்துது? சி.வருஷத்திற்கு இன், காக்க
கீகரைக்கு ரிசுய்காரை யானை வன், ரிசுய்கார
விட்டீர்கள் என்று நினைக்கோம், அப்போது நாம்
இன், யானை யோல் நின்று கிணர் என்று. ஆகையால்
கீகரை வர் காதுடன் பேசிக் கொண்டு,
மனம் துளர்ந்து யோனர்கள் அரசினர் பேரும்.

அரசர்: 'தயவுண்டீர்களே/நிங்கள், இன்னுடைய யானை கூட்டி
யுடைய, சி.வருஷம் ரிசுய்காரை இன்
சூழ்க்க நினைக்கீர்கள், அவன் சி.யித்து
யானை வந்தீர்நாடு ரிசுய்காரை, சி.வருஷம் ரிசுய்காரை
கத்தி வரும் காலத்தில், ரிசுய்காரை யானை. சி.வரு
ஷம் ரிசுய்காரை யானை யானை, மனம் வரிடம்
யோல். இன் அரசினர் நினைக்கையுடைய யானை
யானை அய்காரித்து, இன் நம் யானை யானை
கூட்டி யுடைய விட்டீர்கள்.

நான், அந்நகரம் வரவு வரவு கருவியை யில்லாமல்
 அருகேயே, நிங்கள் உடனடியாகவே
 நம்மிடையே கூட்டி வரவு வரவு வரவு
 வரிடம், ரிசுல்லாக்கான சிறை யிட டாளாம்;
 மரபவர் வரவு வரவு நாடு யோய், சின்னடை
 யாக கருவண்டிக்கு, மரபன் மகிழ்ச்சியும்
 ரிசுய்து யொன்னிவள நாட்டுக்கு சிவசுயி வைத்
 து விட்டார், அவன் வந்து சிவயோது, ரிசுல்லா
 கீதரது க்கு சின்னகால சூழையும் சிரியாக
 நடத்துகின்றேன். அதாவது,

"நாட்டுக் காரன் நாட்டுக்கு வந்தான்
 வீட்டுக் காரன் வீட்டுக்கு வந்தான்"
 சின்ன, பதமொது யோய், நான் உங்கடம்
 சின்ன சின்ன சூழோய் சிவசுயி வரவு நாட்டை
 யும், சூழியையும், அவனுக்கே விட்டு விடுங்கள்!

பங்கு -
 சின்ன) 'நல்லது, அரகே! அதாவது, அந்நகரம்
 விதைத்து, ரிவள்ளாமை ரிசுய்து விட்டோம்,
 சிவ ரிசுய்துக் கொண்டு, சிவசுயி யோக
 ம் விட்டு விடுகிறோம்.'

அரகே! 'சரி, அப்படியிருந்தாலும்/ சின்னடை யானுக்கு,
 சின்ன சூழ் ரிசுய்து மரபு விட வேண்டும்,
 சிவயோது, அவன் கல்யாணம் ரிசுய்து குடும்ப
 சூழலன் அருகும் யோது, சூழ் ரிசுய்து மரபு
 வது அருந்தான் சிவசுயி, சிவன் சிவசுயி
 ரிவள்ளாமை ரிசுய்து சிவசுயி சூழியும்;
 அதாவது, அப்படியாவது, சூழ் ரிசுய்து ம்
 சின்னடை யானுக்கு விட்டு விடுங்கள்.'

சூழியும்! 'அரகே! ரிசுய்து மரபு நாட்டுக்கு மேற்க்கே, சூழி
 மைல் சூழியில், சூழி சூழியை வரவு மேட்டில்,
 சூழியை வள்ள க்காடு அருகேயே, சிவசுயி
 யோய் சூழியை ரிசுய்தும், சிவசுயி யோகம்
 சூழியை விட்டு விடுகிறோம்.'

சரசர்: அப்பா, குன்னுடைபாக்கவுண்டர்/அவர்கள் சொல்
லியபடி, அந்நியோபாதம், அந்நி சீக்காவ்வள்
ளக்காட்டையும் உருவ வெள்ளாமைதென்று
உனக்கு, யோகம் அருந்தால் கொடுக்கும்
விளையாமலா யோகம், அருத்தி யோகம்,
உன் அயிரமா நிலக்கையும் விட்டு விடுவார்
தன் ^{என்றார்} பங்காளிக்கவுண்டர்கள் அரசரிடம் விடை
பெற்றுக் கொள்ளுமாறு சொன்னார்கள்.

சரசர்: (குன்னுடைபாக்கவுண்டர்/நியும்/முய்யை உரு
வடை விடும்.)

கு.சா.ம்: நல்லது, அருகு/இன்று குன்னுடைபாசாதி, பெர
ன்னி வளநாடு வரும்போது, திராமரை சாமிவை
பாதிரியாரிக்கு நின்று கொண்டு அருந்தினர்.
குன்னுடைபாசாதி வந்திதும், சாய்விட்டு, திராம
முலம் யோகம் உட்கார்ந்தார்.

சிராமரை: 'நாசா/மேந்தில் அருந்து வந்தீர்கள் னே?
எங்கு யோபிடுங்கீர்கள்?'

கு.சா.ம்: 'பெண்ணை/அரசுரை யார்க்கு, சேர்த்துக் கொடுக்கும்
சொன்னு வந்தேன்.'

சிராமரை: 'அரசரிடம், என்ன காரியமாக சொன்னீர்கள்?'

கு.சா.ம்: 'பெண்ணை/என் உவயகில், சிராய்க்கொடுக்கி அருந்து
கொலக்கில், பங்காளிகள் வந்து முய்யைகேட
டார்கள், அப்போது. அரசர், அப்பா பங்
காளிகளே/முய்யையும் சேர்த்து கொண்டு, குய
ந்நைதையும் கூட்டிச் செல்லுங்கள், குயந்
தை பெரியவன் அருத் வந்தால், அவன் முய்
யை அவனுக்கே விட்டு விட வேண்டுமெ
ன்று, சேருந்நிமந்தின சொல்லியிருந்தார்.
அதிமூல், இன்று அரசரிடம்/யோவ் நம் முய்
யைகேட்குடன், உடனே அரசர், பங்காளிகளுக்கு
அருள்விட்டு கூட்டி வந்து, முய்யை கொடுக்க
விடும்படி சொன்னார், அதற்கு பங்காளிகள்
அருகு, அந்நியோபாதம் வெள்ளாமை ^{என்றார்}.

விட்டோம், அடுத்த போகம் விடுவதற்கென
 ன் னுந் தீர், அதுகு, அதுகர் இப்போதுகொ
 ன் ச மூலியாவது, எனக்கு விடும்படி சொன்
 னார். பிறகு, பங்காளிகள் நம் உடுக்குமேற்கு,
 ஒரு சிறு ~~கு~~ ^{து} வாய் மேட்டில் முக்கால்வள்ள
 மூலி அடுக்கி துடித்து, அதுமேயாய் அங்கு
 போகும் உடுவடை அடியில் சொல்லு
 வர்கள், ^{என்கூறிகள்.} அதுதான் படி அதுகர் என்னப்போய்
 அந்த மூலியை உடுக்கி சொன்னார்?

குசும். சரி/நான் சொல்லாதுகூறாதுக்கு மூலையிடு ^{விட}
 துங்கவளநாடு போய், உரை தீட்டி வந்திசா
 ல்லி விட்டு வடுக்கேறன்.

சுமார். நானா/நம், அதுகள் உள்ளவரை, பங்காளிகள்
 உம் அதுகுமே போகக்கூடாது; அங்குப்
 பெண்ணி வளநாட்டை கேர்ந்து சீரமை
 திருமக்குதில் சீரமைத்து, அண்டியம் மூலிசன்
 து கவுண்டரை கேட்டு ^{உடு} உடுக்கி வந்திசால்
 லுங்கள்.

பாட்டு

“அப்படி வேறல்லிதின்னு
 அன்புடனே வடுக்கினை
 அண்டியம்மூலி கேட்டவல்லோ
 வடுக்கினை சாம்புந்திரான்
 அங்கு கண்டால் அன்னநடை
 அந்த உறையுந்திரான் குடிநைவேகம்”

குன்னுடைய சாம்பு, அண்டியம்மூலி வந்து
 பெரியவீட்டு கவுண்டரின் வீட்டுக்குப்போய்
 கவுண்டரை மார்க்கிரார்.

பெ.கவு. சாம்பு/சாம்புதிகள், அந்தினை நோ?
 குசும். அப்படி/நான் பெண்ணி வளநாடு, கோளக்குகை
 கவுண்டர் உகை குன்னுடைய கவுண்டன்.
 பெ.கவு. சாம்பு/அந்தி, அடுக்கி துடித்து வடுக்கிக்கு

முன், பங்காளிக் கவுண்டர்கள் கூட்டி யோசனைகளை
தரங்கள் இவ்வளவுநாளாக, எங்கு இருந்தி
ர்கள்?

கு.சா. (அப்பா/நான், பங்காளி வீட்டில் சுவருஷம் இருந்
து, பின் வளவந்து நடு யோய், சி.வருஷம்
இருந்தேன், எங்கு இன் மரணம் மகன்கிராமரை
வை தல்யணம் செய்து, அப்போது நம் நாட்
டுக்கே வந்து விட்டேன். இன்னும்.

உடனடி, ரிபரிவ வீட்டுக் கவுண்டர் ஊர்காரர்
எல்லோரையும் கூப்பிட்டு. அப்பா/நம் ரிபரிவ
வீட்டு இன்னுடைய கவுண்டர், சி.வருஷமாக
யோய், அப்போது தும் பிப்பிசைத்து, தரங்
யேர் சிதால்ல வந்து விட்டார், அப்போது
என் வீட்டுக்கு வந்து குக்கிராமர். சிதைகேட்ட,
ஊர்கவுண்டர் எல்லோரும், இன்னுடைய சா
வை காணிக் கைவைத்து காண்பார் சிலகொடி,
மாணிக்கம் வைத்து வருந்துவார் சிலகொடி,

கவுண்டர். (நிஜம யோசனைகள் வருத்தான, நம்ம நாட்டு
க்கு மறை யேய்ந்துள்ளது.)

கு.சா. (அப்பா, கவுண்டர்களை/மறை யேய்ந்து திரல்
சுரன், இங்கு உடம் வருத்தேன்.)

கவுண்டர். சா. எங்கு இருக்கே வந்து இருக்கின்ற விஷயம்?

கு.சா. கவுண்டர் குமே/நாளைக்கு, காட்டு இவ்வளவு செய்த
யவேண்டும், இங்கு இருக்கேட்டு யோ
கலா ரிமன் டு வருத்தேன்.)

கவுண்டர். சா. அப்பா யே, காலையில் வீட்டுக்கு வந்தார்
ஆட்டி வருக்கிராமம் தரங்கள் விதை திரணி யங்கள்
சேகரித்து வைப்பார்கள்.)

கு.சா. சா, நல்லது/நான், யோய் வருக்கிராமர் இன்று முற்பகல்
பாட்டு

இந் திப்பிர காண்கின்
நடக்குது மார் நல்படுவம்
அப்பா யே நல்ல தென்று
என்முடன நடக்குது மார்

குன்னுடைபாக்கவுண்டர், அணியம்புநிலிநங்கு
பொண்ணிவளநாடுவந் து சேர்ந்தார்.

திருமறை: 'நாதா/பெரியவைக்குக்கவுண்டர், உர்மாட்டுக்
குன்னிசிசாண்டார்?'

கு.சாமி: 'பெண்ணைநாளைகரீசியில், சேட்டடிவருவதற்கு
சிசாண்டார்சுன், விதைத்தாணியங்கள்வாங்கிவை
க்கச்சிசாண்டார்சுன்.'

திருமறை: 'நாதா/உழைத்தாணியம், அவர்களுட்கேவாங்கி
வருச்சிசாண்டால்நாண்டிநங்குவிட்டான்.
தூங்கின, மறுமடியும் அணியம்புநிலிசுன்னுபெரி
யவைக்குக்கவுண்டரிடம் சேர்ந்தம், படி, ரிகாண்ட
படிவாங்கிவருங்குள்.'

கு.சாமி: 'பெண்ணைசிவர்களுள், உர் ரிகாண்டுவருவதுமல்
லாமல், விதைத்தாணியம் அவர்களுட்கேட்டபகு
டுவண்டாம், நாண்டிங்குவளநாடுசிசாண்டும், பங்
காண்டிசுண்டம்வாங்கிவருத்தேண்ட.'

திருமறை: 'நாதா/நம்முடைய இன்னவரை, நாண்டி பங்காண்டி
வீட்டுக்குகுத்துக்கும் போகடைபாது, அணிய
ம்புருக்குகுசிசாண்டுவாருங்கள்.'

கு.சாமி: 'சரி! அம்மடியே, போய் வருத்தேன்.'
மாட்டு

அம்மடியே நல்லகுன்னு
அம்மட்டின வருத்தேன்.
சேட்டடிபெருநடைபா.
செருவினாவாய் வருத்தேன்.
திங்குவளநாடுசேடி வினி.
தூர்வேந்தின் வருத்தேன்.

உச்சு உருவம், மத்தியான நேரம், குன்னுடை
பாசாமி தங்குவளநாடுவரும் போது, பங்காண்டி
க்கவுண்டர்சுன், திள்ளையார்கொவிலில் கூடியிரு
ந்தார்சுன், கூட்டத்திலே செருவர் 'அண்ணா/குன்
னுடைபாக்கவுண்டன் வருவான் போல் ரித்தி
ரிது, அண்ணு குச்சு ரிகாண்டி அருந்தார்சுன்.
அதிருஞ்சு, குன்னுடைபாசாமி அருகில் வந்தார்.

வந்தி ஆம், பங்காளிகம், வாங்க அண்ணா!
நிங்கை சிகமாய் அருக்கி நீர் தளா? அந்த
பெய்யயலில் பழப்பட்டு வந்தி விட்டீர்களே,
என்ன விஷயமாக வந்தீர்கள்?

கு.சாமி: அம்மா/நாளை காலை யில், பூயியை இழுத்து விதை
கிதலாடுமென்று, உங்கலிடம் விதை தானியம்
வாங்கி கொடுக்க வேண்டுமென்று வந்தேன்.

பங்காளி: சரி, நல்லதுங்கோ! என்னுட்கள் ^{பயலாது} பெரிய வீட்டு
ருக்கியுண்டன் மகன் பதன் சிசுமதி, மனதில்
ரிக்கட்ட எண்ணம் கொண்டு, அண்ணா/நான்
மேய், விதை தானியம் கொண்டு வருகிறேன்
என்று, வீட்டுக்கு போய். அம்மா/பெண்
னிவள நாட்டி விருந்து குன்னுடை யா
கிதலுண்டன் விதை தானியம் வேண்டுமெ
ன்று வந்தி ருக்கி தான்; கோளம் படி, கொல்ல
படி, அருக்கு பெண்டி ருமாக வந்தி ருக்கி
கொண்டு வருங்கள். தாயார் அம்மாதே வகு
கி. துக்கி கொண்டு வந்தி கொடுக்கிறாள். பதன்
சிசுமதி, உண்ணாட்டியும் தனித்தனியாக சூடு
துண்டி விட்டு படிந்து, சிள்ளியார் கொலி வகு
கு கொண்டு வந்தி, திந்தி வாங்க அண்ணா/விதை
தானியம், என்ன குன்னுடை யா சாமி சின்
வைத்தான்.

குன்னுடை யா ராஜ துரை, கோடை யிடிமனை வேற்குள்,
பெண் மேதி கிதலார், மேசாக்குடு சூடியான்,
வாய்மேசா சூடுமர், மைசி சாமி மண்ணியன்,
மதை மேய்ந்தாள் பட்டமெண்டார்,
மாணிய துதால் கோணமெண்டார்.

குன்னுடை யா சாமி, விதை தானியக் கை அருக்கு
கி கொண்டு, சரி அம்மா/நான் மேய் வருகிறேன்?
என்றார்.

பங்காளி: சரி/மேய் வருங்கள்.)

பொன்னிலாளரை.

குன்னுடை யா சாம், ~~கொண்டிருக்கும்~~ வரும்போது,
தூமரை வெளி சுகம் வந்து யார்த்துக் கிரகாண்டு
நின்றான். 'நாதா/நான், அணியம் பூர் போக சிரகாண்
னதுக்கு, சங்கவள நாட்டி விருந்து வடுத்தீரே?'
என்று விதைத்தானியத்தினை அவிழ்த்து யார்த்துக்
கும்போது, தூனியம் வடுத்து விடுப்பது யார்த்து
துவிட்டு.

திரயணம். பாட்டு.

"கண்டு சிறையே போட்டாமல் அங்கு போட்டாமல்
என்னை கிரகாண்டு சிறையே போட்டாமல்
மாயவன் சிறையே போட்டாமல்.
உய்கின்றே சிறையே போட கின்சிறையே போட
எடுக்கினே மிரமகேவன் என்சிறையில்
அன்னை என்சிறையில்"

வகுமை.

'நாதா/கண்டு சிறையே போட்டாமல், ^{என்னை} கிரகாண்டு சிறையே
போட்டாமல்' என்று
கன்னியகுடி ~~கொண்டிருக்கிற~~ நேரே சேரட்டுத் தீர், ^{நீ}
மங்கையகுடி தீர், மலர் கன்னியான் வடுத்தீர், ^{நீ}
'நாதா/விதைத்தானியம், பொன் திரயணம் வடுத்து
கிரகாண்டுக்கி ~~கொண்டிருக்கிற~~ உருஷமரணமும் அந்நீத்
தூனியம் சினைக்காகது.'

கு.சா.ம்.

'பொண்ணே/அவர்கள் வடுத்துக் கிரகாண்டுத்துது என
க்கு கிரகரி யாது, யார் எனக்கு வந்துகின் ரிசுய்கிரய
ம், அதற்குக் கிரகாண்டம் மாயவன் கடுக்கீர்,
அவர் கடுயை கிருந்துவால், அந்நீத்தானியம் சினைக்
கிடும், கில்லா விட்டால் போகட்டும், நிசும்மா
என்னை குண்ணை ^{பிடிக்கவேண்டாம்} பொண்ணே!
^{குன்னுடை யாசாமி,} மாயநான் கரில் யில் எடுந்து, காசுக்கரைகென்
று நீ நோடி, ரிசுல்லாத்திராணுக்கு பூணை ரிசுய்து
விட்டு, சாய்பிட்டு தூம் பூலம் போட்டு உட்கார்
ந்தார். அப்போது, அணியம் பூர் விருந்து
வயிரம் வந்தமும் வந்து, பிள்ளையார்கொனி
வில் நிசுத்து விட்டு.

பெரியவர்களுக்கு வண்பர் குன்னுடைபாக்கிய
 ண்டரிடம் வந்தார்.

பெரியவர்/சாமி/நாடுகள் ரிகாண்டு வந்து விட்டு
 விதைத்தானியத்தை விடுத்து வாரங்குள்
 போகலாம், விண்ணர்கள். குன்னுடைபா சாமி.
 சரி, அப்படி வே, போகலாமென்று புறப்பட்டார்.

கு.சாமி. 'பெண்ணை/நாடுகள், புறப்பட்ட காட்டுக்கு
 போகலாம், நாடுகள் வந்து விட்டது.'

நாடுகள். 'நாடு/நான் வந்து விதைத்தால், வருத்து
 யம் முறைக்காது, பின்னால், இரண்டு நாட்கள்
 விந்து சண்டாளி, சூதன் சூதல் போய் விதைத்து
 சென்றும் சூதாக்கவில்லை, விந்து-

நாளை வயடைத்து ஜனம், நல்ல ஜனம் போகவேண்டும்
 உருபடைத்து ஜனம், இரண்டு ஜனம் போகவேண்டும்,
 நாடு/அதுதான், நான் வரவில்லை, நீங்கள் போய்
 விதைத்து வாரங்குள், விண்ணர்கள் திரும்பினால்.
 குன்னுடைபா சாமிக்கு, கோயம் வந்து, சரி
 நீ, வர வேண்டாமென்று, தானியத்தை உடை
 யில் போட்டு, திவலில் விடுத்து வைத்துக் கொ
 ண்டு பிள்ளையார் கோலிஷைக் கொடுத்து, தானியத்தை
 பிள்ளையார் குன்னைத்து நமஸ்காரம் செய்து
 'அப்படி வண்பர் சளை/புறப்பட்டங்கள், போகலா
 மென்று வல்லாரும் புறப்பட்டார்கள்.
 பாட்டு,

"சாமியும் சூன் நடக்க சூன் நடக்கோ
 கவுண்டர் கரும் பிந்துடர் ந்தார் பிந்துடர் ந்தார்
 ஜீனூக்கல் வேடுகுடி வேடுகுடி.
 கட்டி வாரணர் கவுண்டர்களை கவுண்டர்களை"

ஜீனூக்கல் வேடு வந்துபார்க்கும் போது,
 கில்லம், சூன்ரும் நினைந்து காலவைக்ககூட
 அடமில்லாமல் விடுந்து, குன்னுடைபா
 கவுண்டர் வடக்கு சூதாக்க நின்று.

1/ சகல! எம் பெருமான் மரபுவனை/ அந்நூல் கல்வியும், சூன்மியும், பொறுக்கி காடு தேர்த்து பின்னால் சமயமாய், தூங்குங் தூண்டியவர வேண்டும் காடு தேர்த்து/ ^{என்று} குன்னுடை யாசாம் மரபுவரை வேண்டும் போது, மரபவர் பால் கடலிலிருந்து பார்த்து, சீக்கிரம் பங்காளிகள், குன்னுடை யானுக்கு ஜெணுக்கல் மேட்டல், சூக்கரல் வள்ளக் காடு கல்லும் சூன்றும் நிறைந்த தூக்கி தொகுத்துக் கொண்டு, ~~சூன்றிய~~ நிரம் போய் கார்த்தவேணுவிடம் நுகருட வானை மேறி மறப்பட்டார்.

பாட்டு,

“பால் கடல் விட்டு மல்குரை மரபவர்
பொன்னி வள நாடு வானார்.
சீக்கிரம் சாயம் தீர்த்து சிங்க
ஊர் நாமர் வடுக்கேடு!”

மரபவர் ஜெணுக்கல் மேடுவந்து, ஜெருவடுக்கும் தெரிவாமல் நின்ற ^{நூர்} குன்னுடை யாக்கிய ண்டன் அருவாளிதையில் அடுத்து, மரபுவரை நின்றது வடக்கு சூகமாக நின்றார். மரபவர்திரி முடிமாத தெரிந்து சூகமாய் நின்றார்.

குன்னுடை யாசாம், ஜெரு சூன்மியெட்டி, ஜெரு கல்வியை அடுக்கு சூன், மரபவர் அருளால் சூக்கரல் வள்ளக் காடும் ஜெரு கல், சூன் சூன்மலல் சீக்கிரம் கரல் வள்ளம், தேர்த்து ஜெரு வள்ளக் காடு பரவியது. சூழி சீக்கிரமானவுடன் பெரிவனை டுக்கியுண்டன் குன்னுடை யாசாம் பாய் பார்த்து. சாய்ந்த மேழி பிடித்துக் கொண்டும் திங்கலெவள்ளான் தின்னாரு; கோணமேழி பிடித்துக் கொண்டும் தொங்கலெவள்ளான் தின்னாரு; சாய்/நிங்கல், பெண்ணுமேழி காரல், தூங்குங் சூகலில் மேழியை கையில் பிடித்து குன்னு விளா ஜெட்டி எவ்வளவு கையில் தொடுங்கள், மறப்ப நிங்கள் வினைகுகலார்களார்.